

MSB 223

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

HET HUIS DAT GOD VOOR DAVID HEEFT GEMAAKT

Door M. B. Hammond

Na ongeveer 400 jaar regering door de richters van Israël was het volk ontevreden over het systeem. Terwijl Eli een goed man van God en een waardig richter was geweest, zijn zonen (NBG51),... waren nietswaardige lieden, zij rekenden niet met de HERE... Zo was de zonde van die jonge mannen zeer groot voor het aangezicht des HEREN, want de mensen gingen het offer des HEREN gering achten (I Sam.2:12,17). De Filistijnen vielen de Israëlieten aan en versloegen hen en de zonen van Eli, Chofni en Pinechas verzamelden de Israëlieten en gingen in de tegenaanval met de Ark van het Verbond die in de strijd werd meegevoerd. Israël werd echter verslagen, de zonen van Eli gedood en de Ark werd buitgemaakt door de Filistijnen. Toen Eli het nieuws hoorde, viel hij achterover en stierf (I Sam.4). De verovering van de Ark bleek een ramp voor de Filistijnen en zij gaven hem later terug. Samuël, Eli's opvolger, bracht het woord van de Heer naar Israël en zij verwijderden al hun afgoden. Toen leidde Samuël hen naar een verbazingwekkende overwinning op de Filistijnen (I Sam.6-7). Toen Samuël oud was en zijn hele leven richter over Israël was geweest, benoemde hij zijn zonen tot richters; De Schrift vermeldt: **"Maar zijn zonen wandelden niet in zijn wegen; zij waren op winstbejag uit, namen geschenken aan en bogen het recht"** (I Sam.8:3). Dus kwamen de leiders naar Samuël en zeiden:... **"Geef ons een koning om ons te richten"**... (1 Sam. 8:6). Samuël bad tot God en kreeg de opdracht hen hun zin te geven, maar hij moest hen waarschuwen voor gevaren en problemen van een koning, zoals belasting betalen, hun kinderen die dienstplichtig gemaakt zouden worden, hun bezittingen in beslag genomen. Ze wilden echter nog steeds een koning. Samuël begon toen een zoektocht naar de koning, en God

wees hem erop: **"Morgen om deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin tot u zenden; hem zult gij tot vorst over mijn volk Israël zalven en hij zal mijn volk verlossen uit de macht der Filistijnen. Want Ik heb acht geslagen op mijn volk, omdat zijn hulpgeroep tot Mij is doorgedrongen."** En toen Samuël Saul zag, zei de HERE tot hem: **"Dit is de man, over wie Ik u gesproken heb; deze zal over mijn volk heersen"** (I Sam.9:16-27). Samuël deed toen wat God zei (I Sam.10:1). De Heer gaf instructies die Saul naar Bethel leidden om zich bij een groep profeten aan te sluiten, en de Geest van de Heer kwam over hem en veranderde zijn hart (I Sam.10:6,9). Saul verzamelde een leger om de Ammonieten te verslaan en werd bevestigd als koning. Kort daarna, toen de Filistijnen Israël onder druk zetten, werd Saul, toen hij wachtte op het woord van Samuël, bang zijn leger te verliezen door desertie en nam het ambt van priester aan door een offer aan God te brengen. Samuël kwam op dat moment aan en zei: **"Gij hebt dwaas gehandeld; gij hebt niet in acht genomen het gebod van de HERE, uw God, dat Hij u geboden heeft, anders zou de HERE uw koningschap over Israël voor altijd bevestigd hebben. Maar nu zal uw koningschap niet bestendig zijn. De HERE heeft Zich een man uitgezocht naar zijn hart en de HERE heeft hem tot een vorst over zijn volk aangesteld, omdat gij niet in acht genomen hebt wat de HERE u geboden had"** (I Sam.13:13-14). Saul voerde meer oorlogen, maar toen hem werd opgedragen om de Amelekieten en alles wat ze hadden uit te roeien, hield hij enkele van de beste dieren en koning Agag in leven. **"Toen kwam het woord des HEREN tot Samuël: Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning heb aangesteld, want hij heeft zich van Mij afgekeerd en mijn bevelen niet uitgevoerd"** (I Sam.15:10-11). Toen gaf de Heer Samuël de opdracht om een vervanger voor Saul te vinden, door naar Bethlehem te gaan en de zonen van Isaï te bekijken. Nadat hij zeven van zijn acht zonen had gezien, zei Samuël: **"De Here heeft dezen niet verkoren."** Jesse haalde toen David van het veld. Nu was hij rossig, met mooie ogen en een knappe uitstraling. En de HERE zei: **"Sta op, zalf hem, want dit is het. Samuël nam de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broeders. Van die dag af greep de Geest des HEREN David aan"** (I Sam.16:12-13).

Saul was 40 jaar oud toen hij ging regeren en hij regeerde 32 jaar. Ongeveer acht jaar voordat hij stierf werd David gezalfd. Wegens ongehoorzaamheid nam de Heer Zijn Geest weg van Saul, die andere slechte daden beging. Saul werd jaloers toen David populair werd onder het volk na het doden van Goliath. En Saul zocht naar manieren om hem te doden. God beschermde David en gaf hem zelfs verschillende gelegenheden om Saul te doden, maar David wilde de hand niet slaan aan Gods gezalfde. Saul bleef David enkele jaren achtervolgen, maar de Heer beschermde hem. Toen Samuël stierf (I Sam.25:1), was David naar de Filistijnen gevlucht en werd hij beschermd door Akis, een koning van de Filistijnen.

In zijn laatste dagen raadpleegde Saul de heks van Endor en Samuëls geest zei hem dat hij en zijn zonen gedood zouden worden in hun strijd tegen de Filistijnen. Toen dit gebeurde, kwam er een jongeman naar David toe die het nieuws bracht en de verantwoordelijkheid opeiste. David verheugde zich niet dat de gezalfde van de Heer gedood was en hij liet de jongeman doden. David treurde om Saul en Jonathan en zijn broers. Abner, de legeroverste van Saul, maakte Isboset, de zoon van Saul, koning, wat resulteerde in een zeven jaar durende burgeroorlog. David werd koning over Juda gemaakt en uiteindelijk zag Abner zijn dwaling in en gaf zich over, maar toen hij werd geëxecuteerd door Joab,

Davids legeroverste, werd David boos. Toen werd Isboseth door zijn eigen troepen vermoord, die vervolgens door David werden omgebracht.

David was 30 jaar oud toen hij koning werd en hij regeerde 40 jaar. In Hebron regeerde hij 7 jaar en 6 maanden over Juda en in Jeruzalem regeerde hij 33 jaar (II Sam.5:4-5). Nadat het koninkrijk was verenigd, trok David op om de burcht Sion te veroveren, versloeg de Jebusieten en installeerde daar zijn eigen regering. Toen zond Chiram, de koning van Tyrus, gezanten naar David met cederhout, timmerlieden en steenhouders; en zij bouwden een huis voor David. En David beseftte dat de Heer hem als koning over Israël bevestigd had en dat Hij zijn koningschap in hoog aanzien had gebracht ter wille van Zijn volk Israël (II Sam.5:11-12). Nu had David andere gevechten met de Filistijnen en de Heer gaf hem de overwinning. David verplaatste de Ark des Verbonds naar Jeruzalem. Tijdens dit proces sloeg God Uzza neer omdat hij de Ark had aangeraakt en David liet die gedurende drie maanden achter in het huis van Obed-Edom en ondertussen raadpleegde hij de priesters.

David, die verlost was van oorlog voeren, hield zich nu meer bezig met de aanbidding van de Heer: "Toen de koning in zijn paleis was gaan wonen en de HERE hem aan alle zijden van al zijn vijanden rust gegeven had, zeide de koning tot de profeet Nathan: **Zie toch, ik woon in een cederen paleis, terwijl de ark Gods verblijft onder een tentkleed.** Toen zeide Nathan tot de koning: **Welaan, doe al wat in uw hart is, want de HERE is met u**" (II Sam.7:1-3). God sprak echter tot Nathan en gaf hem instructies over wat hij tegen David moest zeggen: **"Ik zal een plaats bepalen voor mijn volk, voor Israël, en het planten, zodat het op zijn eigen plaats kan wonen, zonder dat het meer opgeschrikt wordt en boosdoeners het onderdrukken zoals vroeger, sedert de tijd dat Ik richters over mijn volk Israël aangesteld heb. Ik zal u rust geven van al uw vijanden. Ook kondigt de HERE u aan: De HERE zal u een huis bouwen. Wanneer uw dagen vervuld zijn en gij bij uw vaderen te ruste zijt gegaan, dan zal Ik uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden, en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal mijn naam een huis bouwen, en Ik zal zijn koninklijke troon voor immer bevestigen. Ik zal hem tot een vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn... Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd"** (II Sam.7:10-16).

We merken hier de humor op: een woordspeling. David wilde een huis maken voor de Ark des Verbonds, dat uiteindelijk de Tempel van God zou worden. Maar omdat hij een man van oorlog was, stond God dit niet toe en maakte het tot het doel voor zijn zoon Salomo, die in Davids plaats zou regeren. God draait de woorden echter om en belooft een huis voor David te maken. Dit is echter geen huis van hout of steen, maar veeleer een reeks afstammelingen die op zijn troon zouden zitten; een dynastie dus. En aan deze dynastie bracht Gods verbond met David grote eer want het was de Heer Jezus Christus die de erfgenaam van die dynastie werd.

In II Sam.7:16-29 bidt David tot God om Hem te danken voor deze grote eer, als erkenning van het feit dat wanneer God een belofte doet, Hij deze volledig zal nakomen.

De belofte aan David was zo kostbaar, dat David er in zijn laatste jaren in zijn laatste lied aan herinnerde: "De Geest des HEREN spreekt door mij, zijn woord is op mijn tong; Israëls God spreekt, Israëls Rots zegt tot mij: Een rechtvaardige heerser over de mensen, een

heerser in de vreze Gods, hij is als het morgenlicht bij het opgaan der zon, een morgen zonder wolken: door de glans na de regen spruit jong groen uit de aarde. Maar niet alzo mijn huis bij God! Toch heeft Hij mij een eeuwig verbond gegeven, geordend in alles en verzekerd. Want al mijn heil en alle welbehagen, zou Hij die niet laten uitspruiten?" (II Sam.23:2-5). Een van Davids laatste fouten was om het volk te tellen, hoewel Joab zijn best deed om hem zijn bevel te laten intrekken. Toen God straf voorstelde, wierp David zich op de genade van God en werd hij door de profeet Gad naar de dorsvloer van Arauna geleid, toen de engel des doods zich had vertoond. David bouwde een altaar en offerde brand- en vredeoffers, en de Heer hield de pest tegen.

Dit stuk land werd door David gekocht en het werd de plaats waard de tempel van God gebouwd werd door Salomo. God bevestigde Zijn belofte door de profeet Jesaja toen Hij zei: "Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht; over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht... **Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de HERE der heerscharen zal dit doen**" (Jes.9:1,5,6). En Jeremia zegt: "**Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmede men hem zal noemen: de HERE onze gerechtigheid**" (Jer.23:5-6). Ezechiël bevestigt dit ook door te zeggen: "**Daarom zal Ik mijn schapen verlossen, opdat zij niet langer tot een prooi zijn; Ik zal rechtspreken tussen het ene schaap en het andere. Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal: mijn knecht David. Die zal hen weiden, die zal hun herder zijn. Ik, de HERE, zal hun tot een God zijn, en mijn knecht David zal vorst wezen in hun midden. Ik, de HERE, heb het gesproken**" (Ezech.34:22-24).

Er zijn vele andere profetieën en prachtige Psalmen die Gods belofte bevestigen om een dynastie voor David te maken. En als we naar Mattheüs 1:6-16 kijken, zien we deze afstamming van David tot Christus voor ons uitgestippeld. Sommige goede mensen, zoals Hizkia, en sommige slechte mensen, zoals Manasse zijn zoon. We zien zelfs Zerubbabel, die gouverneur werd toen de Israëlieten terugkeerden uit ballingschap in de tijd van Ezra en Nehemia. Deze mensen waren allemaal gezegend om deel uit te maken van Davids dynastie, en de kroon op het werk is Jezus Christus, die de Koning van het Koninkrijk is die regeert vanaf Zijn troon in de hemel. Na Zijn parousia kijken we uit naar het moment dat Hij duizend jaar hier op aarde regeert. "Daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die ontroond wordt, is de dood" (I Cor.15:24-26).